



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Szerző: Szabó József

Cím:

Krúdy-est Angyalföldön

Forrás: *Mag. Hírlap* Emléktáblauvatás a Margitszigeten az író születésének 80. évfordulóján

Mag. Hírlap
1958. 10. 30

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

92
Krúdy Gyula
"1958"

Közp. nyomt. XX. cs. 23. s.

A hajdani »Kisszálloda« falát, a Margitszigeten, vasárnap dél óta aranybetűs márványtábla díszíti: »Itt élt és dolgozott, hosszú évekig, Krúdy Gyula, a magyar széppróza nagy művésze.«

Este pedig a József Attila kultúrotthonban, Angyalföldön, »a város peremén«, Krúdy-est volt. A Hazafias Népfront és a kerületi tanács népművelési osztálya fogott össze, hogy Angyalföld is szerető kegyelettel emlékezzék meg Krúdy Gyuláról.

Vajon azért volt-e csupán az angyalföldi irodalmi est, mert a Margitsziget közigazgatásilag Angyalföldé, és ez a földrajzi hovatartozás, a szigeten dolgozó író emléke iránt kegyeletre kötelezi Angyalföldet is?! Nemcsak ezért! Az irodalmi esten erről is megemlékezett Pataki László népfrontelnök és Szabó Ferenc, aki Krúdy írói arcképét formálta meg. Ez a kapcsolat Angyalfölddel sokkal régebben szövődött.

Krúdy szerette a szigetet és természetadta panorámáját. Itt megint valami mást talált meg az élet szépségéből, mint odaát a hegyek lábánál, a zegzugos, macskaköves utcákkal telerajzolt Óbudán, vagy ifjúkorában — Debrecenből érkezvén Pestre! — a régi Józsefvárosban. »A szigetre — írta — ősz felé szoktak ki-

szállingózni az írók, a Kisszállodába, amikor már nem mondhatja az igazgatóság, hogy a szobák dúsgazdag vidékiek számára vannak fenntartva. Vidékieknek, akik kövér ereszényükkel hozzájárulnak Szent Margit emlékezetéhez. Nem jöttek már a vidékiek, csak az óbudai kéményseprő járt ide, akinek lábnyomai egyedül komorlottak a szűz téli havon, amikor jött, hogy a szobánkban megigazítsa a vakályhát, hogy ez a kályha főzéshez is alkalmas legyen...«

A szigeten Angyalfölddel is találkozott. Itt született egyik legszebb írása arról, hogyan teljesült be sok száz kis proletár gyerek álma, 1919 májusában! A sziget zöld gyepén, melynek birtokbavétele már nem álom többé — hanem meglevenedett tündérmese. Remélte, »hogy most már mindig így lesz... A sziget mindenkié, Angyalföld gyerekeié is...«

Polgár Judit előadóművésznő a Gyalogúton című írással érzékeltette, hogy Krúdyt a kisemberek sorsa érdekelte. »Kiknek csak egy lábravalójuk volt s az is a szárítóköté-

len függött, hogy a szél kifújja belülről a nedvességet!«

A közönség nehezen választhatott: a Petrovicsék, vagy a Sívágó tücske című történetet zárja a szíve mé-

lyebb rekeszébe?! Vagy az író lányának, Krúdy Zsuzsának néhány meglevenített emléket? Vagy talán Parádi Józsi bácsinak, az író egykori kedvenc primásának segítsen leszedegetni a pókhálót arról a bizonyos ötven év előtti orfeumi vidám estről, melyen Krúdy elhúzatta, hogy »Viszik a menyasszony ágyát«, meg a »Repülj fecském...«

Krúdy a lipcei álmoskönyvet idézve ezt írta a maga Álmoskönyvében: »Önmagunkat holtan látni álmodásban és a halálból megébredni — a valóságban nagy tisztesség.«

Krúdy Gyulát nagy tisztesség érte ezen az estén, születése 80. évfordulójának előestéjén: szívébe zárta őt Angyalföld közönsége és a magának is vallja már, olvasói hűséggel és szeretettel...

Szabó József

si háziyomda 1926 — 8891